

Bíró József

AZÓTA IS ... – NÉLKÜL

(- üzenet ... Bella Pistának *odaáttra* -)

ablakodon

benéz

a

NAP

...

- ISTENEM -

...

MILYEN SZABAD

... méhek zümmögése ...

szivarvégek nehéz – fanyar – bűze

... szemek / szemek / szemek ...

sósmézédeskeser'szerelmek ... szeszek

... ——— : *összemosódnak* : ——— ...

H A R A N G B R O N G

- ... - ————— :

n y e l v e t l e n h a r a n g

AKKOR GEMMA

(- *Marsall László emlékére* -)

visszakamaszodnunk
 kellett volna
 időtlenné élnünk
 minden tengert
 feledni múltunk
 képzelt jövődönk
 törölni jeleinket
 melyekkel
 létünk áztatott
 semmink maradt
így is ok
 tudtuk már hegedűtörten

UGYANAZ

akár egy / esetlen
böszme bárányfelhő
 dőrén HISZED
 megváltod magad
 : ha
túlélsz

jelened / múltad is
szakadt sárkányernyő
 elviharzik OZIRISZ
 halott vagy
 : úgy
élsz

Ruskó Veronika

Kulcsvirág

Leves előkészítve a tűzhelyen
Halál a virágok közt lecsapni készül
Asztalon pohárban kiskanál
Markába zárja, virágágyba ejti.

Vér a vérből gyertyát gyújt éjjel
A vérrögöt Virágvasárnap beékeli Isten
Soha nem gyújtott éjjel gyertyát
Fehér falak között elvérzik a kegyelem.

Kicseng a többé nem fogadott hívás
Kulcsvirágnak nevezi és fentről látja,
a sovány kéz sárga füvet markol.
Nem kell, nem kell, minden jó már.

Verőfényes hétfőn elveszi a föld
Arca kulcsvirág és fény
Odaadjuk, rögtől porzó tavaszban.
Vér a vérből átkarolja.

Neked nem kell

Eldobált lélekdarabok,
galambok szedik fel.
Parttalan úton, énem mélyében egy vad
fegyverrel szemben áll.

Nem kell a mag, terméketlen föld
a hangod, kiveti a vad szétszóródott
tisztaságát.
Nem akarod.

Galambok testéből
szárnyam nő,
fénybe érnék,
a föld nem enged,
fénybe érnék,
zúzzátok az anyagot.

Saitos Lajos

Vers-írás

Ha erőltetem, nem megy,
ha kisujjamból rázom ki,
fölsülök vele –
hagyom, hogy súgja hang.

Születés

Salvatore Quasimodo emlékének

Az ember vele születik
a kinnal – fájdalommal
a fájdalom a lommal
a lom az alommal
áldón búval és vígalommal

Az ember vele születik
a sírással fájdalommal
kinek búval kinek vígalommal
az élethez kellő karommal...

Amikor asszony szül
a föld születik fájdalommal
mely pazarlón ontja ásványait
az emberszületéshez immár
hétmilliárd pörsenésnyi halommal
Istennek is tetsző hatalommal.

Pannonér

Matyikó Sebestyán József emlékének

Pannontáj pannonér
idefut – odaér
vizében hol a hal
ha nem él elalél
berekből fűzesből
füst száll a hegyekből...

Mályvavirág

Ez a vakfolt a szememen
ez a fekete mályvavirág
mindig kitakar a képből
valamelyest, amit nem
láthatok épnek soha már.

Ez a fekete mályvavirág
ontotta szirmát akkor is
midőn rád vártam
félő tekintetű éjeleken

: jössz-e – nem jössz-e,
hogy együtt utazzunk át életeket
a tiédet – az enyémet netán
: a mindenséget hoztad perceként
kötényedben.

S ez a fekete mályvavirág
érettünk állt ki a szélbe
érettünk ontotta bársonyát
megfejthetetlen titkaival még – még
az örökkévalóságon innen

szertefoszlott álmainkkal –
visszavonhatatlanul.

Heródes testbeszéde

A 80 éves Pomogáts Bélának

„...bárha az ajtón Heródes kopogtat szőrcsuhában...”

(Alekszander Nawrocki)

Most hogy feltámadás után
eszi a Krisztus-szeget
keresztben a rozsdá
(mióta is – mióta is)
s Heródes se küld katonát
többé csecsemőkért
– lóduljatok/és dúljabatok –
nem int már fejével...
iszonyú béke jött ránk
a megváltással hirtelen
mily egyszerű is így a világ
csak tétlenkedünk – bűntelen
ha egyik fogunk kihullik
s ha másik is vásik
de még nyámmog – még rág...
'midőn' hull – hull a keresztről
földre a szekerce-forgács.